

SAK 9/2001

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 2002

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Nord for 62°N er reguleringsopplegget for 2002 foreslått endret fra tidligere år ved at notflåten foreslås inndelt i 4 lengdegrupper og regulert med en egen maksimalkvoteregulering for hver lengdegruppe. Når det gjelder reguleringer for konvensjonelle redskap videreføres årets opplegg, med unntak av at man tar høyde for samlekvoteregulering for fartøy under 15 meter som har adgang i gruppe I torsk. Ellers er torsketralernes seikvote i Nordsjøen foreslått delt mellom fabrikktrålere, ferskfisk-/rundfrysetralere og småtrålere, samt at det avsettes et eget kvantum på 5.000 tonn til nordsjøtrålerne.

2. BESTANDSSITUASJONEN

2.1. NORD FOR 62°N

For å være forenlig med en «føre var» forvaltning, bør gytebestanden av sei nord for 62°N i følge ACFM både holdes over 150.000 tonn (B_{pa}) og fiskedødeligheten holdes under 0,26 (F_{pa}). ACFM skriver at fiskedødeligheten har vært noe overvurdert i de siste årene. Gytebestanden er nå over det foreslåtte B_{pa} etter å ha bygget seg opp igjen utover 1990-tallet etter en lang periode med lav gytebestand. I 2001 er fiskedødeligheten foreløpig anslått til 0,26, og det siste estimatet av gytebestanden er ca 30% høyere enn estimatet i forrige år. For 2002 tilrår ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn 0,26 (F_{pa}) og at det samlede fisket bør ligge under 152.000 tonn.

For 2002 kommenterer ACFM at et bedret beskatningsmønster i de senere år har gitt redusert dødelighet på yngre fisk. ACFM peker på at minstemålet på sei ble økt i 1998, samtidig som notfiskets relative andel av fangstene har blitt mindre de siste årene.

Havforskningsinstituttet vil foreta en ny bestandsvurdering av sei nord for 62°N når data fra det siste toktet er ferdig bearbeidet i slutten av november. Totalkvoten for 2002 vil deretter bli fastsatt av Fiskeridepartementet, og det vil bli orientert om kvotens størrelse på møtet i Reguleringsrådet.

2.2. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Når det gjelder seibestanden i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-område IIIa og IV) og seibestanden i ICES-område VI, dvs. havområdene vest av 4°V, har ACFM for 2002 på samme måte som i fjor gitt en samlet anbefaling for sei i ICES-områdene IIIa, IV og VI. Tidligere ga ACFM separate anbefalinger for sei vest av 4°N og sei i Nordsjøen/Skagerrak. I motsetning til anbefalingen for 2001, regner ACFM nå at seibestanden i Nordsjøen (ICES-område IVa) er over det som ACFM definerer som en nedre grense (B_{pa}) på 200.000 tonn. For 2002 anbefaler ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn $F_{pa} = 0,40$ som betyr et uttak i 2002 på under 135.000 tonn i Skagerrak og Nordsjøen (ICES-område IIIa og IVa).

Økningen i forhold til fjorårets anbefaling på 87.000 tonn, skyldes at fiskedødeligheten har vært overvurdert og gytebestanden undervurdert. Beregningene er imidlertid usikre og hviler på

antagelsen om gjennomsnittlig rekruttering. En TAC på 115.000 tonn gir for eksempel omtrent samme fiskedødlighet (0,29) som i fjor.

3. SEIFISKET NORD FOR 62°N

3.1. GENERELT OM FISKET I 2001

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 135.000 tonn, hvorav 10.000 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Norsk kvote fordelt på de ulike gruppene fra årets begynnelse og fangst pr 28. oktober fremgår av tabell 1:

Tabell 1 Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe:	Gruppekvote	Landet kvantum pr. 28.	
	pr 1. januar	oktober.	Rest
Not	30.440	27.388	3.052
Trål	44.120	34.833	9.287
Konvensjonelle	50.440	39.127	11.313
Sum	125.000	101.348	23.652

3.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

For å ha en rimelig sikkerhet for å holde seifisket med konvensjonelle redskaper innenfor gruppekvoten ble det som i fjor overført 6.000 tonn fra not til fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper i tillegg til de 4.000 tonn som tradisjonelt har vært overført fra notgruppen for å dekke notfartøy sitt fiske etter sei med konvensjonelle redskaper.

3.2.1. Fartøy på 28 meter og over

For å unngå økt deltakelse i seifisket med garn for fartøy på 28 meter og over, ble deltakelsesbegrensningen fra 1998 også videreført i 2001. Bare fartøy som hadde deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1996-1998 fikk dermed adgang til å delta i 2001. Gruppekvoten ble fastsatt til 4.930 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvoten utgjør 12,2% av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper – før overføringen på 10.000 tonn fra not. Det ble videre fastsatt en generell maksimalkvote på 190 tonn.

24 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei i 2001 og pr. 28. oktober er det fisket i alt 4.710 tonn hvorav 379 tonn er tatt som bifangst. Fartøy på 28 meter og over uten deltakeradgang kan ha inntil 50% sei som bifangst så lenge fisket er åpent.

3.2.2. Fartøy under 28 meter

Seifisket i 2001 for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper har som i 2000 vært regulert med maksimalkvoter med moderat overregulering differensiert etter lengde. Som i 2000 har fisket vært åpent i lengre perioder sammenlignet med årene før 2000. Med en litt høyere kvote i 2001 enn i 2000, var det heller ikke nødvendig å regulere dette fisket fullt så stramt som i 2000.

Fartøy under 11 meter fikk en andel av maksimalkvoten som et garantert kvantum fra årets begynnelse. Tabell 2 viser maksimalkvotene slik de var ved begynnelsen og slutten av 2000 og maksimalkvotene slik de var ved var årets begynnelse i 2001 og med de endringer som er blitt foretatt i løpet av inneværende år.

Tabell 2 Maksimalkvoter 2000 og 2001:

Lengde- grupper:	Maksimal- kvote 1/1 2000	Maksimal- kvote 31/12 2000	Maksimal- kvote 1/1 2001	Herav garantert	Maksimal- kvote 30/8 2001	Maksimal- kvote 23/10 2001
Under 11 m	10	25,4	13	5	22,8	28,5
11 - 13,9 m	16	40,6	20		35,0	43,8
14 - 17,9 m	24	60,8	31		54,3	67,9
18 - 22,9 m	36	91,3	46		46,8	100,6
23 - 27,9 m	49	124,3	63		63,7	137,9

De kvoteendringene som er blitt foretatt i løpet av året, vil bli nærmere omtalt i det følgende.

Som i 2000 er det tillatt med inntil 25% bifangst ved landing i fisket etter andre arter, og den totale bifangst av sei pr fartøy må ikke utgjøre mer enn 50% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Særlig den siste innskjerpingen av bifangsten har bidratt til å redusere bifangsten av sei i forhold til tidligere år.

Fisket var overregulert (ca. 44%), og en valgte også i 2001 å periodisere gruppekvoten. Fra årets begynnelse hadde man følgende periodisering:

1. januar - 30. april: 18.200 tonn
 1. mai - 31. august:..... 13.655 tonn
 1. september - 31. desember: 13.655 tonn

Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket måtte stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstod av en periodekvote var stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote kunne åpnes.

Til forskjell fra 2000 da fisket ble stoppet allerede 27. februar, ble fisket i år innenfor den første periodekvoten ikke stoppet før 1. april.

Ved utgangen av april var det fisket vel 18.200 tonn slik at så å si hele andre periodekvote gjenstod da fisket skulle åpnes. Det ble ikke nødvendig å stoppe fisket i 2. periode, og maksimalkvoten ble økt med 75% den 30. august.

1. september åpnet fisket på den 3. periodekvoten, og i løpet av den tredje perioden har maksimalkvotene som vist i tabell 2 blitt økt ytterligere med 25% den 23. oktober. Det garanterte fangstkvantum på 5 tonn har ikke blitt endret.

Pr 28. oktober er det landet 33.969 tonn av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap, og det gjenstår 11.541 tonn av den disponible kvoten på 45.510 tonn.

Tabell 3 viser deltakelsen i seifisket med konvensjonelle redskap i perioden 1992-2001.

Tabell 3 Antall deltakende fartøy:

Lengdegr.	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001 ¹
under 10 m	4.240	3.995	3.747	3.463	3.097	3.246	3.421	3.368	3.181
10 – 14,99 m	1.607	1.659	1.699	1.569	1.600	1.631	1.633	1.655	1.605
15 - 20,99 m	452	457	462	439	406	401	407	410	387
21 - 27,99 m	129	138	146	149	149	172	183	192	187
Sum	6.428	6.249	6.054	5.620	5.252	5.450	5.644	5.625	5.360

¹ Pr 28. oktober.

Tabell 3 viser at deltakelsen pr 21. oktober i 2001 for fartøy under 28 meter er lavere enn i alle foregående år etter 1992, med unntak av i 1997 . Det har i disse årene vært en nedgang i antall fartøy under 10 meter og i antall fartøy mellom 15 og 21 meter. Antall fartøy mellom 21 og 28 meter har vist en økning siden 1993 – særlig i de siste årene. Når det gjelder 2001, regner en med at deltakelsen vil være noe høyere ved utgangen av året.

3.3. NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N i 2001 ble som i 2000 regulert ved at det ble satt som krav at fartøy mellom 13 og 27,5 m sl. måtte minst ha fisket 10 tonn med seinot i ett av årene 1998 – 2000. Dispensasjonsordningen for fartøy som ikke fylte vilkårene ble videreført.

Gruppekvoten for not var fra årets begynnelse fastsatt til 30.440 tonn etter at det var overført i alt 10.000 tonn til konvensjonelle fartøy under 28 meter. Notfisket har i år vært regulert med differensierte maksimalkvoter og med en periodisering av gruppekvoten. Utviklingen i maksimalkvotene fordelt etter fartøyets lengde fra 1997 til i år er vist i tabell 4 nedenfor:

Tabell 4 Maksimalkvoter 1997 - 2001:

Fartøylengde	Maksimal- kvote 1997	Maksimal- kvote 1998	Maksimal- kvote 1999	Maksimal- kvote 2000	Maksimal- kvote 2001
under 15 m	650	330	270	151	166
15 - 20,9	800	440	360	202	220
21 - 22,9	950	550	450	252	274
23 - 25,9	1.100	660	540	302	328
over 26 m	1.250	770	630	353	382

Tabellen viser at maksimalkvotene har blitt redusert med vel 70% fra 1997 til 2000, mens de økte med ca. 9% i 2001. Overreguleringen var på hele 76% i 2001.

Fisket var periodisert ved at 40% av gruppekvoten ble avsatt til et fiske før 8. juli og 60% til et fiske etter 13. august. Det var forbudt å drive et notfiske i perioden mellom disse to datoene. Fisket i første periode ble ikke stoppet før periodens utløp, og heller ikke etter at Fiskeridepartementet forlenget 1. periode med en uke. Notfisket er fortsatt åpent.

Tabellen nedenfor viser deltakelse og landet kvantum fordelt på lengdegrupper i årene 1996 -2001.

Tabell 5 Deltakelse og landet kvantum:

Lengde-Grupper	1997		1998		1999		2000		2001 ¹	
	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn	Antall	Tonn
under 15	51	3.799	76	4.322	65	3.500	51	2.371	42	2.059
15-20,9	47	10.204	66	8.612	62	8.236	51	4.538	49	3.413
21-22,9	20	6.909	41	10.019	41	6.547	46	5.453	47	5.250
23-25,9	19	10.389	31	7.867	31	7.301	31	5.746	26	4.274
over 26	20	13.083	97	13.577	128	13.614	123	10.1034	117	12.342
Sum	157	44.383	311	44.397	327	39.199	302	28.242	274	27.338

¹ Tall pr 28. oktober.

Deltakelsen i seinotfisket økte kraftig i fra 1997 til 1998, og dette førte som nevnt til at det i 1999 ble innført en regulering for å hindre ytterligere ekspansjon i deltakelsen. Veksten i antall fartøy over 26 m sl. skyldes også at Norges Sildesalgslag fra 1997 begynte å registrere bifangst av sei i ringnotfisket etter sild. Hittil i år er det registrert 65 ringnotfartøy med en fangst på til sammen 355 tonn sei. Seinotfisket med fartøy over 90 fot er konsesjonsbelagt. Det er kun 6 fartøy som har slik konsesjon. I 2001 er 206 fartøy mellom 13 og 27,5 meter gitt deltakeradgang i seinotfisket.

På grunn av en svakere utvikling i fisket enn forutsatt, ble maksimalkvotene økt med 50% den 25. september, og den 4. oktober ble maksimalkvotene opphevet. Pr. 28. oktober er det fisket 27.388 tonn sei med not og det gjenstod altså på det tidspunkt 3.052 tonn av gruppeknoten.

3.4. TRÅLFISKET ETTER SEI

Trålerne ble tildelt en kvote på 44.120 tonn og det ble for første gang avsatt en kvote på 1.000 tonn til dekning av bifangst i trålfisket etter øyepål, tobis og sild. Den resterende kvoten ble fordelt med 34.800 tonn til torsketrålerne og 8.320 tonn til seitrålerne.

Tabell 6 nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere og trålere med nordsjø-/industri-trållatelse og fartøy med seitrållatelse.

Tabell 6 Fangstutvikling i 1.000 tonn rund vekt

Konsesjon	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001 ¹
Torsketrålere	28,1	46,9	57,4	59,5	81,0	53,8	40,1	38,8	39,4	36,3	26,2
Seitrålere. ²	9,0	12,3	11,9	16,3	19,3	12,2	8,6	9,5	9,4	7,9	5,7
Bifangst industri-trål o.a.	-	-	-	-	-	1,4	0,8	1,1	0,7	0,8	2,8
Total	37,1	59,2	69,3	75,8	100,3	67,4	49,5	49,4	49,5	45,0	34,8

¹ Fangst pr. 28. oktober

² Fram tom 1995 omfatter tallene fangst/bifangst fra trålere med industri-trål-/nordsjø-tillatelse.

Trålerne seifiske blitt betydelig redusert siden 1995 da de fisket vel 100.000 tonn. Nedgangen skyldes både at totalkvoten har blitt redusert samtidig som overføringene fra notfisket har opphørt.

I tillegg til det direkte trålfisket, blir det også tatt sei som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild. Tallene for 2001 viser en sterk økning i bifangsten sammenlignet med tidligere år. Trålere som driver industrifiske kan som kjent ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten ombord. Spørsmålet om bifangst av sei i industri-trålfisket blir for øvrig drøftet nærmere under punkt 3.5 om reguleringer av trålfisket etter sei nord for 62°N.

3.4.1. Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote ble fordelt på fartøy etter følgende modell:

Tabell 7 Seitrålernes fartøykvoter

Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall	Fartøykvote
Fartøy under 21 m	0,35	1	225
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	6	482
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	6	546
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	3	642

Seitrålernes kvote ble dessuten periodisert ved at 20% av årskvoten skulle fiskes etter 1. september. Pr 21. oktober har seitrålerne fisket 5.600 tonn av kvoten på 8.320 tonn, slik at det gjenstår 2.720 tonn.

3.4.2. Torsketrålerne

Torsketrålernes gruppekvote på 34.800 tonn ble som i 2000 fordelt som fartøykvoter på fartøy etter en modell som ga fabrikktrålerne en andel av gruppekvoten på 22,3%, ferskfisk/rundfrysetrålere 37,7%, mens småtrålere fikk en andel på 20%. Kvotene til de enkelte gruppene ble deretter delt likt mellom antall fartøy i hver gruppe. Dette ga følgende fartøykvoter:

Tabell 8 Kvotefordeling og fartøykvoter 2001

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvote	
Fabrikktrålere	1,32	462	tonn
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	349	”
Småtrålere	0,58	202	”

Fartøykvoten i 2001 er såpass liten at de fleste trålerne også i 2001 for en stor del har vært nødt til å bruke kvoten til å dekke bifangst av sei i fisket etter torsk og hyse.

Tabell 9 viser oppfisket kvantum i årene fra 1996 til 2000 og tall pr 21. oktober i 2001, samt summen av fartøykvotene i 2001 fordelt på grupper.

Tabell 9 Fangst 1996 – 2000, kvoter og fangst 2001

Trålgruppe	1996	1997	1998	1999	2000	2001	
	Fangst	Fangst	Fangst	Fangst	Fangst	Kvoter	Fangst ¹
Fabrikktrålere	25.069	20.023	7.839	8.973	10.346	9.702	6.735
Ferskfisktrålere	19.096	13.631	16.896	18.244	17.344	16.403	13.142
Småtrålere	9.647	6.495	14.052	12.151	8.589	8.686	6.275
Sum torsketrålere	53.812	40.149	38.787	39.368	36.279	34.791	26.252

¹Tall pr 28. oktober, inklusive forskningsfangst.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2002

4.1. GENERELT

Fiskeridepartementet vil som nevnt fastsette totalkvoten for sei nord for 62°N etter at de nye vurderingene fra Havforskningsinstituttet foreligger.

ACFM har på sitt møte i juni 2001 anbefalt at TAC ikke overstiger 152.000 tonn og dette tilsvarer en fiskedødelighet på 0,26 (F_{pa}). Med en avsetning til tredjeland på 10.000 tonn, skulle dette tilsi en norsk totalkvote på 142.000 tonn. Når gruppekvote o.a. skal tallfestes i det følgende, vil vi som et **regneeksempel** ta utgangspunkt i en norsk totalkvote på 142.000 tonn for 2002.

4.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

I tråd med vedtaket fra siste landsmøte i Norges Fiskarlag når det gjelder fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper, vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling:

Tabell 10 Gruppekvoter 2002

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote	
Konvensjonelle redskaper	38%	53.960	tonn
Notgruppen	25%	35.500	”
Trålgruppen	37%	52.540	”

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.3. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

For å utnytte den individuelle veksten som finner sted i sommerhalvåret, vil det som før være hensiktsmessig å periodisere fisket slik at hovedtyngden av notfisket skjer sent på sommeren.

I 2001 ble 40% av kvoten avsatt til et fiske fra 1. januar til og med 8. juli, mens resten dvs. 60%, ble avsatt til et fiske fra og med 13. august. Tidspunktet for oppstart av andre periode var samordnet med forslag til regulering av makrellfisket. En på forhånd fastlagt stopperperiode gir næringen muligheter for driftsplanlegging og dermed mulighet for økt verdiskapning både for flåte og landindustri. Det kan imidlertid synes som om stopp-perioden i år hadde en noe for lang varighet – noe som kan være en del av årsaken til at notgruppen så langt ikke har fisket opp sin gruppekvote. Fiskeridirektøren er således innstilt på en noe kortere stopp-periode, blant annet for å gi små fartøy anledning til å fiske når vær og tilgjengelighet er best.

Fiskeridirektøren foreslår at det på samme måte som i 2001 avsettes et kvantum på 14.200 tonn (40%) til et fiske fra og med 1. januar til og med 14. juli og 21.300 tonn (60%) til et fiske fra og med 12. august og ut året.

Fiskeridirektøren foreslår at det benyttes differensierte maksimalkvoter i seinotfisket.

Når det gjelder fordeling av gruppekvaliteten på fartøyer, har Norges Fiskarlag foreslått følgende fordeling innenfor notgruppen:

Tabell 11 Fordeling av gruppekvaliteten på lengdegrupper

Gruppe	%-andel	Kvote	
Fartøy under 14,99 meter	8,8%	3.124	tonn
Fartøy mellom 15,00 – 20,99 meter	19,7%	6.994	”
Fartøy mellom 21 – 27,99 meter	71,5%	22.791	”
Sum	100,0%	35.500	

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvaliteten fordeles på lengdegrupper som vist i tabell 11.

Seinotfisket har tidligere vært betydelig overregulert, og maksimalkvotene i seinot har gradvis blitt redusert de siste årene, – både for å strekke varigheten på notfisket samt å sikre en rimelig fordeling av fangstmulighetene mellom fartøyene. Maksimalkvotene ved årets begynnelse i år ga en overregulering på ca 74%, omtrent det samme som i 2000. Med utgangspunkt i fordelingsmodellen til Norges Fiskarlag, og basert på erfaringene fra årets fiske - er Fiskeridirektøren innstilt på å fastsette maksimalkvoter for 2002 som totalt sett gir omtrent samme samlede overregulering fra årets begynnelse som i år.

En fornuftig overregulering i hver lengdegruppe gir ikke nødvendigvis sammenheng mellom kvotestørrelse og fartøystørrelse. Med utgangspunkt i samme stige som ble lagt til grunn for årets maksimalkvoter, har en i tabell 12 nedenfor beregnet maksimalkvoter for hver kvote- og lengdegruppe. Hvor stor overregulering maksimalkvoten medfører, er angitt i kolonnen til høyre. Overreguleringen gjør at forskjellen mellom maksimalkvotene neste år avviker fra årets kvotestige.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten for de forskjellige lengdegruppene fordeles som maksimalkvoter med en samlet overregulering på ca. 80% for notgruppen sett under ett. Dette gir følgende maksimalkvotestige:

Tabell 12 Maksimalkvoter i 2002 fordelt etter lengde

Kvotegruppe	Lengdegrupper:	Kvote- stige 2001	Maksimal- kvoter 2001	Maksimal- kvoter 2002	Over- regulering 2002
Under 15 meter	under 15 meter	1,00	166	167	125%
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	1,33	220	252	80%
21 – 27,99 meter	21 – 22,9 meter	1,65	274	340	80%
	23 – 25,9 meter	1,98	328	409	80%
	26 meter og over	2,30	382	475	80%

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene, oppheve gruppekvaliteten for de ulike lengdegruppene og oppheve den samlede gruppekvaliteten for not dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for å fiske opp gruppekvaliteten og norsk totalkvote.

4.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.4.1. Fartøy på 28 meter og over

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sine vedtak at 11% av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy på 28 meter og over.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 11% av den konvensjonelle kvoten.

Dette utgjør 5.936 tonn sei.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn i 2002, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med garn for fartøy på 28 meter og over i 1998.

I 2001 har fartøy på 28 m og over fisket til sammen 4.699 tonn pr 28. oktober, slik at det gjenstår 231 tonn av gruppekvote på 4.930 tonn. I år var bifangstavsetningen 750 tonn, en reduksjon fra 2000 da den var på 1.000 tonn. Pr. 28. oktober er det fisket 379 tonn sei av denne bifangstavsetningen. Fartøy på 28 meter eller over som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket, kan ha inntil 50% bifangst så lenge det direkte fisket er åpent.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 750 tonn av gruppekvote for fartøy på 28 meter og over til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 10%.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en liten overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 og over meter største lengde reguleres med en generell maksimalkvote på 220 tonn.

Dette gir en overregulering på 6% .

4.4.2. Fartøy under 28 meter

Fartøy under 28 meter vil som følge av forslagene ovenfor få en gruppekvote på 48.024 tonn.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag gikk inn for at det skulle etableres 4 lengdegrupper av konvensjonelle fartøy under 28 meter. Men Landsmøtet understreker at en oppdeling av kystflåten i fire kvotegrupper betinger at det etableres adgangsbegrensninger. Før det er etablert adgangsbegrensninger for seifisket nord for 62°N til den konvensjonelle flåten under 28 meter, vil ikke Fiskeridirektøren foreslå at gruppen av fartøy under 28 meter deles inn i 4 lengdegrupper med tilhørende gruppeandeler.

Fiskeridirektøren vil for 2002 derfor gå inn for at seifisket til den konvensjonelle flåten under 28 meter blir regulert som én gruppe med maksimalkvoter og periodisering på samme måte som i år.

På tilsvarende måte som i år, har en ved fastsettelsen av maksimalkvotene fra årets begynnelse tatt hensyn til at mange fartøy også i 2002 bare vil fiske helt begrensede kvanta. Siden overreguleringen vil bli svært stor i første periode, kan det etter Fiskeridirektørens oppfatning være fornuftig å begynne året med maksimalkvoter med liten grad av overregulering. Nivået på maksimalkvotene ved årets begynnelse kan imidlertid etter Fiskeridirektørens oppfatning økes noe i forhold til maksimalkvotene ved årets begynnelse i år, dels på grunn av erfaringene fra årets fiske med flere refordelinger og dels fordi gruppekvoten neste år er økt med 2.514 tonn.

Med utgangspunkt i årets maksimalkvoter, deltakelsen i 2000 og i en gruppekvote på 48.024 tonn, foreslår Fiskeridirektøren følgende maksimalkvoter for 2002:

Tabell 13 Maksimalkvoter

Lengdegruppe	Kvotestige 2001 og 2002	Maksimalkvoter 1/1 2001	Maksimalkvoter 2002
Under 11 meter sl.	1,00	13	16,0
11 - 14 meter sl	1,60	20	25,6
14 - 18 meter sl	2,40	31	38,4
18 - 23 meter sl	3,60	46	57,6
23 - 28 meter sl	4,80	63	76,8

Tabellen viser maksimalkvoter beregnet med en moderat grad av overregulering på bakgrunn av fartøy som har fisket ett tonn eller mer i 2000. Hvis disse fartøyene fullt ut utnytter sine kvoter, innebærer maksimalkvotene en teoretisk overregulering på 85 %.

For fartøy under 11 meter har en også i år en hatt en ordning med en garantert kvote på 5 tonn, og det kan være en hensiktsmessig ordning for de minste fartøyene også i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 11 meter største lengde kan som i 2001 fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 5 tonn selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår videre at alle fartøy under 15 meter som har adgang gruppe I torsk reguleres med samlekvote.

Av gruppekvoten på 48.024 tonn har Fiskeridirektøren beregnet at 16.904 tonn må trekkes ut til dekning av seifisket til fartøy under 15 meter i gruppe I torsk som foreslås regulert med samlekvoter i 2002, jf. sak 10/01. Dette kvantumet er beregnet på grunnlag av maksimalkvotene i tabell 13 korrigert for overregulering og korrigert for differansen mellom antall fartøy under 15 meter med adgang i torskefisket gruppe I (1.900) og de av disse som faktisk har fisket sei (1.605). Antall fartøy som har fisket sei er basert på antall fartøy som i 2000 har fisket mer enn 1 tonn sei.

Gruppekvoten av sei for fartøy som ikke regulert med samlekvote foreslås etter dette fastsatt til 31.120 tonn.

For å sikre en spredning av fangst og råstoff ut over året, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning behov for å periodisere fisket. En ulempe ved å dele gruppekvoten opp i periodekvoter er at enkelte fartøy kan få et oppsplittet fiske som kan være uhensiktsmessig og lite økonomisk rasjonelt i forhold til en kontinuerlig drift.

Behovet for periodisering henger sammen med graden av overregulering og tilgjengelighet av sei. Overreguleringen forbundet med de maksimalkvotene som fastsettes ved årets begynnelse kan være i største laget i forhold til den første periodekvoten.

I år ble det avsatt 18.200 tonn (40%) til fisket i første periode som varte fra 1. januar til 30. april, og fisket ble ikke stoppet før 1. april. Fiskeridirektøren vil derfor fordele gruppekvoten på tre perioder på samme måte som i 2001. Når en tar hensyn til avsetningen til samlekvoteopplegget, gjenstår det 33.139 tonn til fordeling på perioder i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten i 2002 fordeles på 3 perioder på følgende måte:

Tabell 14 Periodekvoter:

Periode:	2001	%	2002	%
1. januar til 30. april	18.200	40	12.448	40
1. mai til 31. august	13.655	30	9.336	30
1. september til 31. desember	13.655	30	9.336	30
Sum	45.510	100	31.120	100

Når det gjelder bifangst, er det i år tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50%. Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr uke, og samlet bifangst pr fartøy skal ikke utgjøre mer enn 50% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket måtte stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår skulle være stort nok til å dekke bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ovenfornevnte bifangstordning videreføres i 2002.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes et eget kvantum til å dekke bifangst av sei i fisket etter andre arter, men at fisket blir stoppet slik at behovet for bifangst blir tatt høyde for.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En totalkvote på 142.000 tonn gir som nevnt en trålkvote på 52.540 tonn i 2002.

4.5.1. Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

Som det fremgår av tabell 7 foran, blir det i tillegg til det direkte trålfisket, også tatt sei som bifangst i trålfisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 28. oktober 2001 utgjør dette ca. 2.800 tonn. Avsetningen på 1.000 tonn er således overfisket med hele 2.000 tonn. I de fire foregående årene har kvantumet i gjennomsnitt utgjort ca. 1.000 tonn. pr år. Pr. 28. oktober i år har hele 10 fartøy fisket mer enn 100 tonn, mens bare 5 fartøy fisket mer enn 100 tonn på årsbasis i 2000.

Trålere som driver et industritrålfiske med småmasket trål, unntatt ved fiske etter tobis, kan med hjemmel i §19 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten ombord. Trålere med vassildtråtillatelse har en tilsvarende bifangstavgang begrenset til 10% nord for 64°N.

Tråltillatelsen (Nordsjøtillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småmasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30`N 9°10`Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom en vektlegging av hensynet til at fartøyene kan få utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til at bifangststadgangen settes lavest mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N, og at denne trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

For å unngå en tilsvarende overskridelse av avsetningen i 2002 og samtidig begrense seifisket med småmasket trål, er det nødvendig å sette et tak på hvor mye bifangst det enkelte fartøy kan fiske i løpet av året. Både i 2000 og så langt i år har flertallet av nordsjøtrålerne hatt en samlet bifangst under 50 tonn. I forhold til årets kvote og deltakelse, ville en maksimalkvote pr fartøy på 50 tonn gi en reguleringseffekt på vel 1.700 tonn.

Fiskeridirektøren forslår at det enkelte fartøy som fisker i medhold av en nordsjøtråltillatelse eller en avgrenset nordsjøtillatelse ikke kan fiske mer en 50 tonn sei som bifangst.

Dersom et fartøy fisker mer enn 50 tonn, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 52.540 tonn, blir fordelt med en andel på 80% til torsketrålerne og 20% til trålere med seitråltillatelse. Fratrukket en bifangststadgang på 1.000 tonn til nordsjøtrålerne, gir dette torsketrålerne en gruppekvote på 42.032 tonn, mens seitrålere får 9.508 tonn.

4.5.2. Torsketrålerne

Det forhold at torsketrålerne også i 2002 vil få lave fartøykvoter av torsk og hyse, øker betydningen av trålfisket etter sei som driftsalternativ. Trålernes fangstkapasitet er langt høyere enn det samlede kvotegrunnlaget og det er følgelig et stort reguleringsbehov i trålfisket.

For 2000 kom et forslag fra et enstemmig utvalg i Norske Trålerederiers Forening om hvordan gruppekvoten skulle fordeles mellom de ulike trålgrupper. Dette forslaget ble lagt til grunn for reguleringene i 2001. Også Landsmøtet i Norges Fiskarlag har gitt sin tilslutning til denne fordelingen.

Som for 2001, foreslår Fiskeridirektøren at 60% av trålernes seikvote fordeles til stortrålere og 20% hver til småtrålere og seitrålerne, og at stortrålernes andel fordeles med 22,3% til fabrikktrålere, og 37,7% til ferskfisk- og rundfrysetrålere – til sammen 60%.

Tabellen på neste side viser foreløpige kvotefaktorer, fartøykvoter og gruppekvoter beregnet for 2002 med basis i prosentandelen til de ulike fartøygruppene som Norske Trålerederiers Forening har foreslått.

Tabell 15 Kvotefaktorer og fartøykvoter 2002

Trålgruppe	Faktor	Fartøy kvote	Sum utdelte kvoter
Fabrikktrålere	1,32	564	11.844
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	426	20.022
Småtrålere	0,58	247	10.621
Sum			42.487

Tabellen viser at fartøykvotene medfører en overregulering på 455 tonn (1%) av torsketrålernes gruppekvote på 42.032 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålernes fartøykvoter fordeles som vist i tabell 15.

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote på 42.032 tonn skal bli oppfisket.

For å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår, kan det være hensiktsmessig å pålegge ferskfisktrålere å avsette noe av fartøykvoten til et fiske etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår at ferskfisktrålerne pålegges å avsette minst 20% av fartøykvoten til et fiske etter 1. september.

4.5.3. Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålernes gruppekvote i 2002 satt til 9.508 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for seitrålere fordeles som i 2001 som fartøykvoter på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer:

Tabell 16 Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøykvoter 2002

Kvotefaktor	Antall fartøy	Fartøykvote
0,35	1	257
0,75	6	551
0,85	6	624
1,00	3	735

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne pålegges å avsette minst 20% av fartøykvoten til et fiske etter 1. september.

For å hindre en uhensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

5. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

5.1. FISKET I 2001

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 45.240 tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak. Av denne er 4.240 tonn avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er på 41.000 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper med en gruppekvote på 7.000 tonn til notfisket, 8.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 26.000 tonn til trålerne. Av biologiske og markedsmessige hensyn er det også innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 2. juli til og med 12. august. Det er avsatt 35% av trålernes gruppekvote, dvs 8.400 tonn til et fiske etter 12. august.

Tabell 17 viser utviklingen i fisket i perioden fra 1998 til 28. oktober 2001.

Tabell 17 Norske seifangster i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Fangst 1998	Fangst 1999	Fangst 2000	Gruppe- kvoter 2001	Fangst t.o.m. uke 43 2001	Rest- kvote 2001
Not	4.868	5.867	5.433	7.000	3.915	3.085
Garn og andre	6.294	9.232	9.140	8.000	7.479	521
Trål ²	39.094	41.052	28.634	26.000	25.453	547
Herav:						
Torsketrålere	26.386	25.984	15.075	15.640	15.622	18
Seitrålere	10.163	7.744	3.689	4.140	3.695	445
Nordsjøtrålere o.a	2.545	7.324	9.870	6.220 ¹	6.136	84
Sum ²	50.256	56.151	43.207	41.000	36.847	4.513

¹ Inntil 3000 tonn kan fiskes som bifangst.

² I tillegg kommer bifangst av sei til oppmaling..

I tillegg til gruppekvoten har seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper vært regulert på fartøynivå med en generell maksimalkvote på 450 tonn, mens det som i tidligere år ikke har vært fangstbegrensninger på fartøynivå i notfisket. Tabellen viser at det gjenstår 3.085 tonn av notkvoten, mens det gjenstår bare 521 tonn av kvoten til garn og konvensjonelle redskaper. En regner med at det vil komme til å gjenstå ca. 2.500 tonn av notkvoten ved årets utløp, mens kvoten til konvensjonelle redskaper ser ut til å bli tatt i sin helhet.

I 2001 ble trålkvoten for første gang fordelt på de ulike trålgruppene med 15.640 tonn til torsketrålerne, 4.140 tonn til seitrålere og 6.220 tonn til fartøy med nordsjøtillatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse hvorav 3000 tonn var avsatt til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Utenom seitrålerne som var regulert med fartøykvoter fra årets begynnelse, var trålfisket regulert med maksimalkvoter fra årets begynnelse. Kvoteene pr fartøy og de endringer som er foretatt i løpet av året, er vist i tabellen på neste side.

Tabell 18 Maksimalkvoter/fartøykvoter og tilleggskvoter 2001

Gruppe	Maksimalkvote	Tilleggskvot e
Torsketrålere	400	75
Seitrålere	260	140
Nordsjøtrålere o.a.	200	100
Konvensjonell	450	

Torsketrålernes maksimalkvote var periodisert ved at 160 tonn skulle avsettes til et fiske etter 12. august. Denne bestemmelsen ble imidlertid opphevet av Fiskeridepartementet den 19. februar. Torsketrålernes fiske ble stoppet 18. mars for å sikre at det gjensto et kvantum til fiske etter 12. august. Det var da fisket ca. 10.250 tonn, slik at det var allerede tatt 866 tonn av høstkvoten. Torsketrålerne sitt fiske ble på nytt åpnet 13. august og stoppet 26. august da gruppekvoten på 15.640 tonn var beregnet oppfisket.

En gjennomgang av tallmaterialet viste imidlertid at det gjensto et mindre kvantum av torsketrålernes gruppekvote. Sammen med at utviklingen i notfisket som viste at det ville komme til å gjenstå minst 2.000 tonn av notkvoten, førte dette til at torsketrålernes fiske ble gjenåpnet den 9. oktober. På grunn fortsatt svak utvikling i notfisket ble torsketrålernes maksimalkvote økt fra 400 til 475 tonn den 23. oktober.

Også seitrålernes fartøykvote ble økt fra 260 tonn til 400 tonn den 9. oktober, på grunn av en noe svakere utvikling i fisket enn antatt, og at fisket i utgangspunktet ikke var overregulert.

Nordsjøtrålernes maksimalkvote, ble økt fra 200 til 300 tonn den 3. oktober. Denne maksimalkvoten skal også dekke bifangst av sei i industritrålfisket, og dersom et fartøy fisker opp sin maksimalkvote, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året. Sluttseddelstatistikken viser at denne trålgruppen har fisket 6.136 tonn pr. 28 oktober. I tillegg kommer en estimert fangst på 2.269 tonn sei som har blitt oppmalt sammen med øyepål og tobis. Dette er et estimert kvantum som fremkommer på grunnlag av prøvetaking av industrifangstene.

6. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2002

Som nevnt foran har ACFM anbefalt at fiskedødeligheten bør være lavere enn $F_{pa} = 0,40$ som betyr et uttak i 2002 på under 135.000 tonn i Skagerrak og Nordsjøen (ICES-område IIIa og IVa).

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men som et **regneeksempel**, vil en her legge til grunn at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på et noe lavere nivå - dvs. 115.000 tonn. Norges bruttokvote ut fra sonetilørighet på 52%, skulle da bli 59.800 tonn. Norsk kvote etter avsetninger til 3. land skulle da bli i størrelsesorden 54.800 tonn.

Dersom det i forhandlingene med EU blir fastsatt en høyere TAC, vil trålkvoten med tilhørende delgruppekvoter og kvoter pr. fartøy måtte settes høyere enn i regneeksempellet nedenfor.

6.1. Notfisket

I tråd med vedtaket til Landsmøtet i Norges Fiskarlag, vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten i 2002 fastsettes til 6.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes en egen kvote på 5.500 tonn til notfisket etter sei sør for 62°N.

6.2. Fisket med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektørene at gruppekvote for seifisket med konvensjonelle redskaper i 2002 settes til 8.000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvote. Dette er tilsvarende regulering som i inneværende år.

I 2001 ble det konvensjonelle fisket regulert med en generell maksimumskvote på 450 tonn. Dette var en reduksjon i forhold til de foregående årene da maksimumskvoten i 2000 var på 500 tonn og 600 tonn i 1999. Det er etter Fiskeridirektørens oppfatning det ikke behov for en ytterligere reduksjon av maksimumskvoten. Hittil i 2001 har 3 fartøy blitt begrenset av maksimumskvoten. I alt 14 fartøy har fisket mer enn 200 tonn sei.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumskvote på 450 tonn.

6.3. Trålfisket

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak dvs. 41.300 tonn, tildeles trålerne.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag går inn for at det først avsettes 5.000 tonn til nordsjøtrålerne og at det resterende kvantum av trålkvoten fordeles som vist i tabellen nedenfor:

Tabell 19

Gruppe	Andel	Gruppekvote
Gruppekvote trål		41.300
Nordsjøtrålere	Avsetn.: 5.000 tonn	5.000
		36.300
Nordsjøtrålere	8%	2.904
Seitrålere	19%	6.897
Torsketrålere	73 %	26.499
<i>Herav:</i>		
Småtrålere	10%	3.630
Ferskfisktrålere	15%	5.455
Fabrikktrålere	48%	17.424

Fiskeridirektøren foreslår at en følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak om å fordele trålkvoten i Nordsjøen og Skagerrak som vist ovenfor.

I 2001 ble trålerne i tillegg regulert med egne maksimalkvoter innenfor de respektive gruppekvoteene. For å sikre fangstmulighetene til den enkelte tråler i størst mulig grad samt redusere risikoen for et overfiske, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning mest hensiktsmessig å fordele gruppekvoteene som fartøykvoter eller maksimalkvoter med liten grad av overregulering. Dette gjelder særlig fartøy med torsketrål- eller seitråltillatelse, i mindre grad fartøy med nordsjøtillatelse. Når det gjelder fabrikktrålere og seitrålere kan kvoten fordeles flatt på deltakende fartøy. Men når det gjelder småtrålere og ferskfisktrålere er det mange fartøy som ikke har deltatt i seifisket i Nordsjøen. For disse to gruppene er det derfor behov for en viss overregulering i forhold til det samlede antall fartøy i de to gruppene. I år har for eksempel 15 småtrålere og 23 ferskfisk/rundfrysetrålere deltatt.

Gruppekvoteen til seitrålerne fordeles på antall fartøy i gruppen med en lik kvote på 431 tonn pr. fartøy.

Med hensyn til kvoteberegningen av torsketrålerne vil Fiskeridirektøren foreslå at en for småtrålere og ferskfisk-/rundfrysetrålere legger deltakelsen i 2001 til grunn, samt at kvoten til fabrikktrålere fordeles på antall fartøy i gruppen med en lik kvote pr. fartøy. Dette gir følgende kvoter på fartøynivå for 2002:

Tabell 20

Trålgruppe	Kvote pr. fartøy
Småtrålere	270
Ferskfisktrålere	270
Fabrikktrålere	830

Gruppekvoteen til nordsjøtrålerne på 7.904 tonn er en økning på 1.904 tonn i forhold til årets kvote. I år er nordsjøtrålerne blitt regulert med en maksimalkvote på 200 tonn som ble økt til 300 tonn den 3. oktober. Erfaringene fra årets fiske tilsier at maksimalkvotereguleringen har bidratt til å begrense deres fiske innenfor gruppekvoteen. Pr. 28. oktober er det registrert en fangst på 6.136 tonn på sluttsedel levert av nordsjøtrålerne. I tillegg kommer fangst av sei som er gått til oppmaling sammen med industriartene. Ved kvoteavregning av fartøyene i denne gruppen er det hittil ikke tatt hensyn til det kvantum som er beregnet medgått til oppmaling. Fiskeridirektøren vil ikke foreslå at oppmalingskvantumet tas hensyn til ved en kvoteavregning i 2002, men vil utrede dette spørsmålet nærmere med tanke på reguleringer etter 2002. Beregninger basert på prøvetaking i 2001 viser som nevnt at det til sammen er fisket 2.269 tonn hittil i år. I 2000 ble det beregnet et kvantum på hele 6.337 tonn.

For å unngå et trålfiske på sei under minstemål, er hovedregelen som kjent at sei skal fiskes med stormasket trål. Trålere som driver et industrifiske med småmasket trål, unntatt ved fiske etter tobis, kan imidlertid med hjemmel i §18 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten om bord.

Bifangstbestemmelsen er en avveining mellom å ikke tillate et fiske etter torsk, hyse og sei med småmasket redskap, og på den annen side at det er nødvendig med en tillatt innblanding av disse artene for å kunne gjennomføre et industrifiske. Med den store overkapasiteten i industritrålerflåten i øyeblikket, kan det være grunn til å anta at enkelte fartøy fisker mer sei innenfor bifangstordningen enn det som er nødvendig for å gjennomføre et industritrålfiske, for på den måten å øke verdien av fangsten. Mange nordsjøtrålere har begrensede driftsalternativer til industrifisket etter øyepål, tobis og kolmule, og bifangsten av sei gir for mange av disse fartøyene et betydelig

tilskudd til fangstverdien. Samlet sett vil derfor deltakelsen i denne gruppen trolig bli like stor i 2002 som i 2001 dvs. ca. 60 fartøy.

En maksimalkvote vil bidra til at det enkelte fartøy må begrense bifangst av sei i industritrålfisket, og Fiskeridirektøren vil videreføre denne ordningen i 2002. På grunn av økningen i gruppeknoten, kan maksimalkvoten fra årets begynnelse settes noe høyere enn maksimalkvoten pr 1. januar i år.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse reguleres innenfor en maksimalkvote på 300 tonn pr fartøy.

For å sikre at de minste fartøyene skal kunne få fiske en del av kvoten, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtillatelse kan fortsette fisket innenfor en avgrenset kvote på 30 tonn på årsbasis selv om fisket er stoppet.

I tråd med næringens ønske, vil Fiskeridirektøren som i foregående år innføre en stopp trålfisket i Nordsjøen om sommeren, fordi det er biologisk hensiktsmessig å begrense fisket i sommermånedene.

Fiskeridirektøren foreslår en stopp i trålfisket etter sei sør for 62°N i perioden fra og med mandag 1. juli til og med søndag 11. august.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket periodiseres slik at inntil 65% av gruppeknotene kan fiskes før sommerstoppen og 35% etter sommerstoppen.